

Lautia, Graeco scripturae exemplo, Λαύ-
 τεia, apud Plutarchum, in αἰτίοις. secus hic ef-
 ferunt eruditae pronunciationis interpretes,
 Philippus Labbeus, et Io. Baptista Ricciolus.
 uterque, sine pronunciandi mora. Gl. *Lau-*
cia. singulare non habet. ita quidam ue-
 teres libri. codd. aliqui *Lautitia.* mendose, ut
 scienter obseruat Philippus Beroaldus. aliqui li-
 bri. *Lautiae.* pari corruptela. in hos codd. inci-
 disse uidetur Gu. Budaeus, cum Lautia, sequiori
 genere, et numero singulari, extulit, Annot.
 priorib. in Pandectas. ubi explicat, quid
Lautiae, ut loquitur, *appellatione* contineatur.
 at idem in Commentariis Ling. Gr. rectius di-
 xit *Lautia.* quare, in Thesauro Ling. Lat. ne-
 gligentius prouocatur ad Budaeum. *Lautia*
etiam feminine. nam codd. obstant castigatio-
 res. Lautia Sexto Pompeio Festo sunt, quae ue-
 teribus *Dautia.* perinde ac *dacrymas*, pro *lacry-*
mas, saepe dixit Liuius. ex prisca consuetudine
 aeui, quae, usitata literarum commutatione,
 Graeci moris exemplum imitatur. quare Iosepho
 Scaligero, et Gerardo Ioanni Vossio, Lautia
 sunt Graecorum δαῦτια. neque aliter Claudio
 Salma-